

ת"פ (תל אביב) 77451-05-24 - מדינת ישראל נ' נסרין גנאים

בית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו

ת"פ 77451-05-24 מדינת ישראל נ' גנאים
27 יולי 2025 ואח'

לפני כבוד השופט שמואל מלמד
המאשימה מדינת ישראל
על-ידי ב"כ

נגד
הנאשמים

נסרין גנאים
אייל נחמד נחמה
על-ידי ב"כ עו"ד חגית רחמני
עומרי אבו חלתם (לא בעניינו)

גזר דין

בעניינו של נאשם 2

1. הצדדים הגיעו להסדר לעניין תיקון כתב האישום אולם לא לעניין העונש. הנאשמים הודו בעובדות כתב האישום והורשעו.

2. כתב האישום מתאר אירוע שהתרחש ב-1 במאי 2024 בבית ים ובתל אביב, ובו, על פי האישום, שלושת הנאשמים פעלו יחד לסחוט מתלונן (יליד 1953).

לאחר מכן, נאשמת 1 נכנסה לרכבו, הודתה לו, והשניים סיכמו להיפגש מאוחר יותר באותו היום. נאשמת 1 ביקשה מהמתלונן כסף לוודקה לצורך הפגישה, והוא נתן לה כ-70 ש"ח. בשלב זה, נאשמת 1 נטלה את ארנקו של המתלונן מבלי שישים לב.

סביב השעה 19:40, המתלונן הגיע לביתה של נאשמת 1 בתל אביב. בתוך הדירה, קיימו המתלונן ונאשמת 1 מפגש מיני, ובמהלכו עודדה אותו נאשמת 1 לפשוט את בגדיו. עובר לאירוע זה, סביב השעה 20:30 באותו יום, קשרו שלושת הנאשמים קשר לסחוט את המתלונן.

סמוך לשעה 20:30, נאשמים 2 ו-3 הגיעו בסמוך לדירה. נאשמת 1 יצאה מהדירה בתואנה שהיא הולכת להביא בקבוק וודקה מחברתה. מיד לאחר מכן, נכנסו נאשמים 2 ו-3 יחד לדירה. נאשם 2 החזיק בסכין מטבח וצעק על המתלונן: "מה אתה עושה עם אשתי?", למרות שהוא ונאשמת 1 אינם נשואים.

נאשמת 1 אמרה לנאשמים 2 ו-3 בכזב שהמתלון הוריד את בגדיה בכוח. נאשם 2 צילם את המתלון כשהוא לבוש במכנסיים וגופייה באמצעות טלפון נייד. הנאשמים צעקו על המתלון, איימו עליו בפגיעה גופנית, ונאשם 2 אף אמר לו ש"יהרג ויקבור אותו". הם דרשו ממנו אלפי שקלים. נאשמים 1 ו-2 דחפו את המתלון בידיהם. נאשם 2 דרש מהמתלון את חפציו, והוא העביר לו את מפתחות רכבו, הטלפון הנייד ושעון יד.

נאשם 2 יצא מהדירה עם מפתחות הרכב של המתלון, בעוד נאשמת 1 ונאשם 3 נשארו בדירה והמשיכו לדרוש כסף. נאשמים 1 ו-2 איתרו את רכב המתלון, הוציאו מתוכו תיק ובו כ-6,000 ש"ח במזומן, מחשב נייד וטאבלט. הם נטלו מהתיק כ-6,000 ש"ח ושבּו לדירה עם התיק.

בדירה, בנוכחות נאשמת 1 ונאשם 3, נאשם 2 פתח את התיק ואיים על המתלון שימכרו את המחשב והטאבלט שלו וכי יעבירו את רכבו לפירוק כדי להרוויח סכומים גבוהים. הנאשמים המשיכו לדרוש אלפי שקלים מהמתלון. בעקבות דרישותיהם, המתלון הסכים להתלוות לנאשמת 1 לסניף בנק קרוב כדי למשוך כספים. בסביבות השעה 21:11, יצאו המתלון ונאשמת 1 מהדירה (כאשר נאשמת 1 אווזת בתיק) וניגשו לכספומט בבנק לאומי ברחוב הר ציון בתל אביב. המתלון אמר שאינו זוכר את קוד הכרטיס, וכי הוא שמור בטלפון הנייד שלו. נאשמת 1 יצרה קשר עם נאשמים 2 ו-3 שנשארו בדירה עם הטלפון. נאשם 2 יצא מהדירה והעביר את הטלפון לנאשמת 1 ולמתלון. נאשמת 1 והמתלון נכנסו לחדר הכספומט, שם משך המתלון 2,000 ש"ח מחשבּונו. נאשמת 1 נטלה את הכסף ואת כרטיס האשראי, והשיבה למתלון את התיק. זמן קצר לאחר מכן, נאשמת 1 שבה לבדה לחדר הכספומט עם כרטיס האשראי של המתלון וניסתה למשוך כסף נוסף, אך ניסיונותיה כשלו עקב תקרת המשיכה.

במעשיהם אלה, סחטו הנאשמים בכוח ובאיומים את המתלון, הטילו עליו אימה, איימו בפגיעה שלא כדין בגופו (כשנאשם 2 מחזיק בסכין), וגרמו לו למסור להם כ-8,000 ש"ח ושעון יד, כשהם פועלים בחבורה ומצוידים בנשק קר.

3. הנאשם 2 הורשע בעבירות של סחיטה בכוח - עבירה לפי סעיף 427(א) סיפא לחוק העונשין, התשל"ז-1977. סחיטה באיומים - עבירה לפי סעיף 428 סיפא לחוק העונשין, התשל"ז-1977.

טיעוני הצדדים

4. טיעוני המאשימה - התביעה הציגה גיליון הרשעות קודמות של נאשם 2 וביקשה מבית המשפט להתייחס לנסיבות המעשה, המצביעות על אירוע מתוכנן ועל קשירת קשר בין נאשם 2 לנאשמת 1. הרקע לאירועים הוא קשר מיני קודם בין המתלון לנאשמת 1.

נסיבות המעשה (נסיבות לחומרא) שימוש בסכין מטבח, נאשם 2 השתמש בסכין מטבח, מה שמגביר את חומרת המעשה. התחזות, נאשם 2 התייצג בפני המתלון כבעלה של נאשמת 1. תיעוד המתלון, נאשם 2 צילם את המתלון לבוש באופן חלקי (מכנסיים וגופייה בלבד). איומים ואלימות, לאחר מכן, נאשם 2 ונאשם נוסף איימו והפעילו אלימות כלפי המתלון. השפעת האירוע על המתלון, האירוע

תואר כמפחיד ביותר, הוגשו שתי הצהרות נפגע. המתלונן תיאר את ההתנהגות כ"מנובלת" ו"נבזית", והדגיש שהועמד במצב של חוסר ישע. הוא נאלץ להיעזר באנשי מקצוע כדי להתמודד עם המקרה, ובהצהרה המעדכנת הדגיש את ההשפעות ארוכות הטווח על חייו, כולל השפלה ופגיעה קשה באמון בבני אדם. האירוע לא הסתיים באיומים ואלימות בלבד, אלא כלל לקיחת כספים בסכומים של אלפי שקלים, איום למכור את המחשב והטאבלט של המתלונן, וליווי על ידי הנאשמת לסניף הבנק, כאשר לנאשם 2 היה חלק פעיל גם בחלק זה (פעולות בכספומט). התביעה הפנתה לפסיקה בעבירות סחיטה באיומים וכוח שלטענתה אינה יכולה לשמש אמת מידה במקרה זה, שכן הפסיקה הקיימת נמוכה מהמתחם שהתביעה עותרת לו. לאור כל הנסיבות המחמירות, התביעה עותרת למתחם ענישה שנע בין 36 ל-56 חודשי מאסר. התביעה הגישה מספר פסקי דין לתמיכה בטיעוניה את ע"פ 6264/23 פלוני נ' מדינת ישראל, ע"פ 4416/23 - דניאל מהרי ת"פ 68609-02-24 - (בו הוטלו 30 חודשי מאסר, אך צוין כי מדובר במקרה קל יותר מענייננו). בנוסף התביעה הפנתה לעברו הפלילי של הנאשם לפיו לנאשם 2 יש עבר פלילי. אין תסקיר או צפי לשיקום. התביעה מכירה בכך שהנאשם הודה ולקח אחריות. עם זאת, לאור הפגיעה הקשה במתלונן, התביעה מבקשת להשית על נאשם 2 עונש שלא יפחת ממחצית המתחם שאליו עתרה (כלומר, לא פחות מ-46 חודשי מאסר), בצירוף מאסר על תנאי ופיצוי כספי משמעותי למתלונן.

5. טיעוני ההגנה. ההגנה לתצהיר נפגע העבירה השני והסכימה לתצהיר הראשון בלבד. ההגנה מבקשת מבית המשפט להתחשב בכך שלא ניתנה לה הזדמנות לחקור את המתלונן ביחס לתצהיר נפגע העבירה השני. נסיבות ביצוע העבירה (טיעונים להקלה). נטען לספונטניות האירוע, ההגנה טוענת כי האירוע החל באופן ספונטני על ידי נאשמת 1 בשעה 18:00, ונאשם 2 לא היה קשור למפגש הראשוני בין המתלונן לנאשמת 1. קשר זה, לדברי ההגנה, היה ספונטני, ויש לכך השלכה על קביעת מתחם הענישה. מסכת אירועים אחת, האירוע נמשך כחצי שעה עד 50 דקות, ועל אף שהפרקליטות רואה בו מסכת אירועים אחת, ההגנה רואה את השתלשלות העניינים כרצף ספונטני שהחל בשקר של נאשמת 1. הטעיית הנאשם, נאשמת 1 שיקרה לנאשם 2 ואמרה כי המתלונן הוריד את בגדיה בכוח. נאשם 2 הבין, לדברי ההגנה, שמדובר בעבריו מין המנסה לבצע מעשה פסול, ולכן סעיף 10 (צילום) מהווה המשך ישיר של אירוע זה ונועד לשמש ראיה למעשים שבסעיף 9. הצילום נעשה בהקשר של דבריה של נאשמת 1, ולא לווה באיום מצד נאשם 2. לעניין אחיזת סכין, נאשם 2 אכן אחז בסכין, אך מדובר בסכין מטבח שהייתה בבית המתלונן ולא סכין שנשא עמו מראש. במהלך אחיזת הסכין, נאשם 2 לא התקרב למתלונן, לא ניפנף בה, ולא איים לדקור או לחתוך אותו. הוא רק שאל "מה אתה עושה עם אשתי?" (למרות שהיא לא אשתו). עצם האחיזה בסכין היא איום התנהגותי, אך ההגנה טוענת שיש הבדל בין החזקת סכין ללא אמירות מאיימות מפורשות לבין החזקה המלווה באיומים. הסכין ירדה מהרף ולא נעשה בה שימוש בפועל במהלך האירוע. כאשר נאשם 2 צילם את המתלונן, הסכין כבר לא הייתה עמו. השימוש בכוח תואר כ"דחיפה הא ותו לא", מה שמצביע על רף נמוך של אלימות. ההגנה טוענת שבמהלך כל האירוע לא היה שימוש נוסף בכוח (לא היו בעיטות או דחיקות נוספות). האיומים בסעיף 15 בכתב האישום מתייחסים לפגיעה ברכוש המתלונן (איום למכור מחשב וטאבלט), ולא פגיעה פיזית בו. בסעיף 17, נאשם 2 נכנס לאירוע הכספומט רק כדי להביא לנאשמת 1 את הקוד מהטלפון, מה שמצביע על מעורבות מוגבלת. ההגנה טוענת כי אין מדובר בעבירה מתוחכמת או שיטתית, אלא באירוע בודד קצר שאורך כ-20 עד 30 דקות, בניגוד

לתיקי פרוטקשין או עבירות מורכבות. לגבי נסיבות שאין קשורות לביצוע העבירה. הנאשם מבוגר, יליד 1973 (בן 52). לנאשם שתי הרשעות בלבד, משנת 2007 (סמים), 2009 ו-2015. ההגנה מצינת כי העבר הפלילי ישן מאוד. הנאשם הודה, חסך זמן שיפוטי ואת עדות המתלונן, ויש לראות בכך גם הבעת חרטה על מעשיו ועל השתלבותו באירוע שקשור לנאשמת 1, אשר "חיממה" אותו ואת נאשם 3 להוציא כספים מהמתלונן. מאז האירוע לא נפתחו נגד הנאשם מב"דים (תיקי חקירה) נוספים. אימו של הנאשם קשישה, חולה, מאושפזת, מונשמת ומורדמת. הנאשם הוא בן יחיד מבין שלושה ילדים, והותר לו לבקר את אימו בטיפול נמרץ וחזר מיד לאחר מכן. הנאשם החל לעשות חשבון נפש, יש לו שלושה ילדים קטנים (בני 7, 9, 11), והוא מעוניין לשמש להם אב. משאלתו האחרונה היא להיפרד מאימו החולה ולשמש אב לילדיו. הנאשם נמצא באגף חינוך, עבר טיפול גמילה ומסיים 12 שנות לימוד. ההגנה טוענת כי מתחמי הענישה שהמאשימה עותרת להם אינם מגובים בפסיקה. ההגנה מציעה מתחם ענישה שיתחיל במאסר בעבודות שירות ועד שנה, או מתחמים שנעים בין 12 ל-24 חודשי מאסר. הפסיקה שהוגשה על ידי ההגנה: ת"פ 38416-06-22 עוסק בחטיפה על ידי חמישה נאשמים, סחיטה באיומים וכליאת שווא. ע"פ 395/22 בפסק דין זה, בית המשפט העליון קבע דרגות חומרה לעבירות סחיטה באיומים לפי שלושה פרמטרים. ההגנה טוענת שבמקרה זה, האירוע נמצא ברף התחתון של החומרה, מכיוון שלא נגרם נזק ממשי למתלונן. התקיפה הייתה בדחיפה בלבד. האיומים הופנו כלפיו היו ברף נמוך יחסית. רוב הכסף לא הוצא מהבנק, הניסיונות כשלו, ומשך הסחיטה היה כחצי שעה. ההגנה מבקשת מבית המשפט לקבוע מתחם שמתחיל בעבודות שירות ועד שנת מאסר אחת, ולהתחשב בתקופת המעצר הממושכת. ההגנה טוענת כי הפסיקה שהגישה המאשימה אינה רלוונטית, שכן היא עוסקת באירועים מתמשכים יותר ובסכומים גבוהים יותר.

6. גב' רות נחמד, מסרה כי הנאשם הוא אחיה היחיד במשפחה המונה עוד חמש בנות. מסרה כי אימם במצב רפואי לא טוב. וכי לנאשם ילד בן 11 הלומד בחינוך מיוחד, שפרש מבית הספר, והחליט שהוא לא יחזור. מסרה כי מאוד קשה להם. להתרשמותה הנאשם מצר על מה שקרה ומה שעשה. מסרה כי הנאשם היה בזוגיות ועבר מצב דיכאוני בעקבות גירושין. מסרה כי כיום הוא גמול מסמים וכי אם הוא ישתחרר הוא יבוא לגור אצלה בבית. בבית עם אביהם.

דין והכרעה

7. הערכים המוגנים שנפגעו כתוצאה ממעשיו של הנאשם פגיעה בכבוד האדם, בטחונו של הפרט שלווה נפשו זכותו לקניין, האוטונומיה הפרטית שלו ופגיעה בפרטיותו. (ראו עפ' 6918/21 אלעד בן נון נ' מדינת ישראל)

8. מדיניות הענישה התביעה הגישה לעיון בית המשפט את ע"פ 6264/23, ע"פ 4416/23, ת"פ 68609-02-24. ההגנה הגישה לעיון בית המשפט את ת"פ 41174-12-18, ת"פ 32889-09-11, ת"פ 64753-11-15, ת"פ 19351-02-16, ת"פ 14123-04-16, ת"פ 38416-06-22. עיינתי בכלל הפסיקה שהוגשה לעיוני לא מצאתי להתייחס פרטנית לפסיקה מלבד פסק דין אחד של התביעה אותו אזכיר בהמשך. חלק מהפסיקה אינו רלוונטי לשינויים שעברו על הפסיקה בהתייחס לעבירות המיוחסות לנאשם וחלקם הנסיבות שונות ולא קשור

באירוע על רקע רומנטי בתיקיננו או שהאלימות היא ברמה שונה מתיקיננו. אני מוצא להביא את הפסיקה הבאה:

ע"פ 1321/24, ע"פ 1408/24 **שחר מבורך, אוראל יחיה נ' מדינת ישראל** (25.05.25) המערערים הורשעו על פי הודאתם בעבירות של סחיטה באיומים, קבלת דבר במרמה והתחזות כעובד ציבור. סיפור המעשה בתמצית הוא שהמערערים התחזו, באמצעות המרשתת, לנערה צעירה כבת 16 שנים ויזמו פגישה מינית עם המתלונן באישון ליל. משהגיע המתלונן למקום המפגש, המערערים הציגו עצמם ככזב כשוטרים, סחטו ממנו באיומים אלפי שקלים, והמשיכו במעשי הסחיטה למחרת עד שהלה התלונן במשטרה. נקבע למערער 1 מתחם עונש הולם הכולל מאסר בפועל הנע בין 18 ל- 36 חודשים, ולמערער 3 מתחם עונש הולם הכולל מאסר בפועל הנע בין 16 ל- 34 חודשים. המערער 1 נדון בשל שיקומי שיקום ל- 15 חודשי מאסר בפועל וענישה נלוות. המערער 2 נדון ל- 16 חודשי מאסר וענישה נלוות. בבית המשפט העליון התערב בענישה נוכח הצטברותם של נימוקים המצדיקים התערבות מסוימת בעונשים שנגזרו על המערערים. ראשית, המערערים עשו כברת דרך משמעותית בתקופה שחלפה מאז ביצעו את העבירות (קרוב לשלוש שנים). שירות המבחן המליץ על ענישתם במאסר שירוצה בדרך של עבודות שירות לצד הטלת צו מבחן לשנה. שנית, המערערים שהו במעצר מאחורי סורג ובריה החל ממחצית חודש יולי 2022 ועד לשלהי חודש אוקטובר באותה שנה (היינו כשלושה חודשים ומחצה), ולאחר מכן שהו השניים במעצר בפיקוח אלקטרוני למשך תקופה לא מבוטלת. תקופה זו לא תנוכה ממשך עבודות השירות. שלישית, גזר דין שניתן בתיק באותו בית משפט בו נגזרו תשעה חודשי עבודות שירות בנסיבות חמורות מענייננו. לפיכך הערעור התקבל חלק המאסר המערערים נדונו ל- 9 חודשי מאסר בעבודות שירות וצו מבחן לשנה.

ע"פ 2658-24 **אכרם מחאמיד נ. מדינת ישראל** (09.01.2025) לפי עובדות כתב האישום המתוקן, המתלונן הוא הבעלים של בית עסק הנותן שירותי המרת מטבע (להלן: בית העסק), בו הותקנו מצלמות אבטחה המתעדות את המתרחש בתוכו בכל שעות היממה. בין השנים 2016-2019 המתלונן נפגש עם שלוש נשים במועדים שונים, כל אחת בנפרד, בחדר הפנימי של בית העסק וקיים איתן יחסי מין שתועדו במצלמות האבטחה (להלן: הסרטונים האינטימיים). במועד ובאופן שאינם ידועים למשיבה, הגיעו הסרטונים האינטימיים לידי של המערער, אשר החזיק בהם במכשיר הטלפון הנייד שלו. המערער שלח למתלונן מסרונים מטרידים באמצעות מנוי פיקטיבי ביישומון ה"ווטסאפ" תוך אזכור הסרטונים האינטימיים וברמיזה כי הם בידו, וכי לו שותפים למעשה הסחיטה. בתגובה, המתלונן חסם את המנוי הפיקטיבי, אך כעבור מספר דקות, בדרך שאינה ידועה למשיבה, ביטל המערער את החסימה שביצע המתלונן. בהמשך לכך, המערער שלח למתלונן חלק מהסרטונים האינטימיים ודרש כי יעביר לידי סכום של 270,000 ש"ח, ולא - יפיץ את הסרטונים האינטימיים ברשתות החברתיות ולאנשי הקשר של המתלונן. המתלונן סרב לדרישה זו, והבהיר כי אין ביכולתו לעמוד בסכום הנדרש. אז, הציג המערער דרישה חלופית לפיה על המתלונן להעביר לידי 10,000 ש"ח באופן מיידי ו-100,000 ש"ח כעבור חמישה ימים, ואף לדרישה זו סירב המתלונן, אשר הודיע שיפנה למשטרה. גם לאחר סירוב זה המשיך המערער להציג בפני המתלונן דרישות כספיות חלופיות נוספות שנענו בסירוב. בשלב מסוים, שלח המערער מסרון שתוכנו: "זה לא

עניין שלי, אמרתי לך.. או 30 היום, או 10 היום ו-100,000 עד יום שלישי.. זה מה שיש לי להגיד אני לא יכול לעזור יותר.. מתנצל". בתגובה, ומתוך חששו שהסרטונים האינטימיים יופצו ברשת ולאנשי הקשר שלו, הסכים המתלון לדרישות המערער וביום 16.7.2021 העביר לידיו סכום של 33,600 ש"ח. כשבועיים לאחר מכן, המערער שלח למתלון במסרון דרישה לשלם סכום נוסף של 250,000 ש"ח, כאשר 70,000 ש"ח מתוכו ישולמו כבר ביום שלמחרת, ועבור כל יום איחור בתשלום יתווספו 10,000 ש"ח נוספים לתשלום. דרישה זו הוצגה ככזו שהגיעה מצד שותפיו של המערער למעשה הסחיטה, באומרו כי "האנשים פה מתעקשים ורוצים 250 אלף כמו שביקשו בהתחלה, אני מבחינתי זה נגמר כששלחת את ה-30 אבל אני לא לבד ואני לא יכול להחליט לבד... שלח עוד 70... ואני מבטיח לך לסתום להם את הפה אחרת לצערי הם מאיימים לפרסם..". בהמשך, ולמשך מספר ימים המערער שלח למתלון מסרונים מאיימים נוספים. לאחר שהמתלון הודיע למערער כי בתו מאושפזת בבית חולים והוא אינו יכול להתפנות לכך, השיב לו המערער: "יש לך הזדמנות עד יום חמישי, אני לא אדבר יותר, אתה שולח זה נגמר, אתה לא שולח... מפרסמים את הכל ברשתות החברתיות ושולחים את הכל לאנשי הקשר שלך". במשך שבועיים נוספים, הטריד המערער את המתלון ללא הרף והתרה בפניו כי בכל יום איחור יועלה גובה התשלום. כאשר המתלון השיב שיפנה לבקש הלוואה מהבנק, איים עליו כי התמונות יצאו משליטתו ויפצו על-ידי אחרים. בגין האמור יוחסו למערער כאמור עבירות של סחיטה באיומים. נקבע כי מתחם העונש ההולם הוא בין 24 ל-48 חודשי מאסר בפועל. נגזר על המערער עונש של 27 חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו לצד ענישה נלווית. הערעור נדחה.

ע"פ 4416/23 מהרי נ' מדינת ישראל (04.10.23) - הנאשם הורשע על יסוד הודאתו במסגרת הסדר טיעון בעבירות של סיוע לסחיטה באיומים וסיוע לניסיון סחיטה באיומים. על פי עובדות כתב האישום המתוקן המתלון התכתב באמצעות צ'אט אינטרנטי "טוטאל צ'אט" עם מי שהוצג בכינוי "מלכה". לאחר התכתבות קצרה ביקשה מלכה לעבור לשיחה עם המתלון באמצעות אפליקציית "טלגרם" ובהמשך החלו השניים התכתבות בעלת תוכן מיני. במסגרת ההתכתבות, ולאחר שהמתלון ביקש לוודא כי מדובר בבחורה וכי היא דיסקרטית, קיימו השניים שיחת וידאו אותה הקליטה מלכה, במסגרתה צילם עצמו המתלון בסרטון בזמן אמת ובעודו בעירום מלא, בעודו מאונן ומחדיר לעצמו מקל פלסטיק אל פי הטבעת. לאחר השיחה שלחה מלכה למתלון הודעה לפיה היא הקליטה את השיחה ודרישה לתשלום של 7,000 ₪ בתמורה למחיקת הסרטון. לאחר בקשה של המתלון להפחתת התשלום סוכם על 2,850 ₪ שישולמו באופן חד פעמי בעבור מחיקת הסרטון. מלכה הנחתה את המתלון להניח את הכסף על גלגלו האחורי של ג'יפ ברחוב מבודד והנחתה את הנאשם לאסוף משם את הכסף, וכך עשה. בהמשך דרשה מלכה מהמתלון סכום כסף נוסף על מנת שלא תפיץ את הסרטון (7,000 באופן חד פעמי או 3,600 כל חודש) ולאחר שביקש להפחית את הסכום סוכם על 2,000 ₪ שישולמו באופן חד פעמי עבור מחיקת הסרטון. כדי להעביר את הכספים פנתה מלכה אל הנאשם, הנאשם פנה לאדם אחר שעשה עבורו שליחויות בעבר שקישר אותו עם שליח בשם אושרי. מלכה קיבלה מיקום מהמתלון והנאשם כיוון את אושרי לכיוון המקום בו היה המתלון. אושרי אסף את הכסף מבלי שידע מה מטרתו וסמוך לאחר מכן, בעודו משוחח טלפונית עם הנאשם נעצר. בית המשפט קבע מתחם הנע בין 18 ל-30 חודשי מאסר וגזר עליו 24 חודשי מאסר הפעלו מע"ת כך שסה"כ נגזר על הנאשם 28 חודשי מאסר לצד ענישה

נלווית. הערעור בבית המשפט העליון נדחה.

ע"פ 5052/22 **סזנוב נ' מדינת ישראל** (11.1.2023) - המערער הורשעה על יסוד הודאתה בכתב אישום מתוקן בעבירה של סחיטה באיומים, בכך שאיימה לחשוף בפניי אשתו של המתלון את מערכת היחסים האינטימית בינה לבין המתלון, וכן תמונות אינטימיות שלה ושל המתלון, אלא אם יעביר לה המתלון סכומי כסף, תוך שהצטיידה בכרטיסי "SIM" בעלי מספרי טלפון שונים. המתלון נכנע לאיומה ושלח לה סכומי כסף במספר הזדמנויות, ובסך כולל של כ-300,000 ₪. בית המשפט המחוזי קבע מתחם ענישה הנע בין 36 ל-60 חודשי מאסר, והטיל על המערער 36 חודשי מאסר בפועל. ערעור על חומרת העונש נדחה בבית המשפט העליון.

ע"פ 395/22 **מדינת ישראל נ' פלוני** (18.5.2022) - המערער הורשע על יסוד הודאתו בכתב אישום מתוקן בעבירות של סחיטה באיומים, פגיעה בפרטיות ותקיפות הגורמות חבלה של ממש, בכך שאיים לחשוף תמונות אינטימיות של המתלוננת, שצולמו ללא ידיעתה במהלך שניהל עמה קשר רומנטי. תוך כדי ויכוח שנתגלע בין השניים - סטר הוא למתלוננת בפניה והיא דיממה מאפה, ואף איים כי ירצח אותה ויפגע בה ובבעלה. לאחר שניתקה עמו המתלוננת את הקשר, שלח אליה מסרונים מאיימים, ואף קשר יחד עם שלושה אחרים קשר לאיים ולהפחיד את בעלה, הכניסו אותו לרכב, תקפו אותו באגרופים ואף איימו לרצחו תוך ששניים מהם אוחזים חפצים דמויי אקדח, אותם הצמידו לראשו. לבסוף, שלח המערער את תמונותיה האינטימיות של המתלוננת לטלפון של בעלה. בית המשפט המחוזי בחיפה קבע מתחם ענישה הנע בין 27 ל-48 חודשי מאסר, והטיל עליו 34 חודשי מאסר, תוך הפעלת מאסר מותנה של 4 חודשים. בית המשפט העליון קיבל את ערעור המדינה על קולת העונש והטיל על המערער 52 חודשי מאסר בפועל, תוך קביעה כי המתחם שקבע בית המשפט המחוזי מתון מדי.

9. בהתייחס לטענות ההגנה והפרשנות לכתב האישום. אציין כי אני מקבל פרשנות זו של ההגנה. הטענה כי השימוש סכין רק בסעיף 8 לכתב האישום היא הוצאת הדברים מהקשרם. לא צריך לציין בכל סעיף של כתב האישום שהנאשם 2 אחז בסכין. די באחיזת הסכין בשלב מסוים של האירוע כדי להפחיד את המתלון. והעובדה כי הסכין לא מתואר יותר אין בנסיבות של שלושה נגד אחד כדי להפוך את האירוע ללא מפחיד. גם העובדה כי הנאשם הופתע מהדברים שאמרה הנאשמת 1 שהוא הופשטה מבגדיה אין בה כדי לסייע לנאשם להפחית מחומרת המעשים. שכן הנאשמת 1 יצאה את הדירה וחזרה עם שני הנאשמים האחרים הניסיון להעביר את כל האחריות לסחיטה והפחדת המתלון לנאשמת 1 חוטאת לאמור בכתב האישום ולכן המתחם יקבע על פי הנסיבות האמורות בכתב האישום ככתבן ולשונן ללא הפרשנות של הסנגורית. התביעה דורשת מתחם של 36 עד 56 חודשי מאסר. ההגנה לעומת זאת, מציגה פסיקות המצביעות על מתחם של עבודות שירות עד שנה, או 24-12 חודשי מאסר. הפסיקה שהציגה ההגנה (28-18 חודשים במקרה חמור יותר, ו-9 חודשים בעבודות שירות במקרה דומה) עשויה להוות אינדיקציה חזקה לכך שדרישת התביעה ל-36-56 חודשים היא בקצה הגבוה. בהתאם לסעיף 40 ג(א) לחוק העונשין התשל"ז - 1977, בית המשפט יקבע מתחם עונש הולם למעשה העבירה שביצע

הנאשם בהתאם לעיקרון המנחה, ולשם כך יתחשב בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה. סבורני כי מתחם העונש ההולם בגין האירוע הוא 22-48.

10. לצורך קביעת העונש בתיק זה, בית המשפט ישקול את כלל הנסיבות, כאשר התביעה הדגישה את הגורמים המחמירים הבאים. על אף שהמפגש הראשוני בין המתלון לנאשמת 1 היה ספונטני, כתב האישום המתוקן (סעיף 6) מציין במפורש כי "עובר ליום 1.5.24, בשעה 20:30, קשרו הנאשמים [כלומר, כולל נאשם 2] קשר לסחוט את המתלון". קשירת קשר זו מצביעה על מחשבה מוקדמת ותכנון משותף בין הנאשמים לסחיטה, ולא רק אירוע ספונטני לחלוטין. ההגעה המשותפת של נאשמים 2 ו-3 לדירה בסמוך לשעה 20:30 (סעיף 7), בעוד נאשמת 1 יוצאת בתואנה להביא וודקה, מחזקת את הטענה בדבר תיאום מראש והבנייה של המצב. פגיעה ברגש ובנפש. נאשם 2 צרח על המתלון "מה אתה עושה עם אשתי?" (סעיף 8), כשהוא אווז בסכין מטבח, על אף שהמתלון היה עירום חלקית (לאחר מפגש מיני עם נאשמת 1). מצב זה, בתוספת העובדה שהמתלון הובא למצב של חוסר אונים, מהווה השפלה חמורה ופגיעה בפרטיות ובכבוד האדם. נאשם 2 נכנס לדירה כשבידו סכין מטבח (סעיף 8). גם אם לא נופף בסכין או איים לדקור באופן מילולי, עצם החזקתה על ידי נאשם מאיים, בהקשר של צעקות ודרישות כספיות, מהווה איום ממשי ומגביר את תחושת הפחד והאימה של המתלון, כפי שמוזכר בסעיף 20 (סחטו... בדרך של הטלת אימה... כאשר נאשם 1 מחזיק בסכין). הנאשמים צעקו על המתלון ואיימו עליו בפגיעה בגופו, כולל אמירתו של נאשם 2 כי "יהרג ויקבור אותו" (סעיף 11). בנוסף, נאשמים 1 ו-2 דחפו את המתלון. גם אם הדחיפה הייתה "הא ותו לא" כטענת ההגנה, היא עדיין מהווה אלימות פיזית ושימוש בכוח (סעיף 20 - "סחטו בכח"). צילום המתלון במצב של פגיעות, לבוש במכנסיים וגופיה בלבד (סעיף 10), נועד ככל הנראה לשימוש עתידי לצורך סחיטה נוספת והגברת הלחץ, ומהווה פגיעה קשה בכבודו של המתלון ושימוש בטכניקה מתוחכמת להשפלה. האירוע לא הסתיים עם העזיבה הראשונית מהדירה, אלא כלל רצף של מעשים שמטרתם הייתה הוצאת כספים מהמתלון: לקחת חפציו (מפתחות רכב, טלפון, שעון יד - סעיף 12), הוצאת כספים מהרכב (6,000 ש"ח במזומן - סעיף 14), איומים למכור את המחשב והטאבלט (סעיף 15), וליווי המתלון לבנק לצורך משיכת כספים נוספים (סעיפים 16-18), כאשר נאשם 2 מעורב באופן ישיר בהבאת קוד הטלפון לכספומט. הניסיונות החוזרים למשוך כסף (סעיף 19) מעידים על עקשנות ושיטתיות מצד הנאשמים להוציא את מירב הכספים האפשריים מהמתלון, בניגוד לטענת ההגנה כי מדובר באירוע חד פעמי ללא תחכום. הנאשמים הצליחו לסחוט מהמתלון סכום כולל של כ-8,000 ש"ח במזומן ושעון יד (סעיף 20), בנוסף לניסיונות כושלים נוספים. מדובר בסכום לא מבוטל שמתווסף לפגיעה הנפשית. הצהרות נפגע העבירה שהוגשו על ידי המתלון מעידות על פגיעה מתמשכת במתלון, תחושת השפלה, חוסר אונים ופגיעה באמון בבני אדם, עד כדי צורך בסיוע מקצועי. הדבר מצביע על השפעה ארוכת טווח של מעשי הנאשמים על חייו של המתלון. עיינתי בשני התצהירים שהוגשו ע"י נפגע העבירה לא מצאתי כי התצהיר השני מרעה את מצבו של הנאשם 2 כיוון ששני התצהירים מתארים בתמונה הכוללת נזק דומה בצורת התבטאות שונה של המתלון. למרות טענת ההגנה כי העבר הפלילי של נאשם 2 ישן, קיומן של הרשעות קודמות (כולל 11 הרשעות קודמות כולל עבירות בתחום הסמים כשהעבירה האחרונה באלימות מ-2012) מעיד על חוסר הפנמה של

נורמות חוקיות ועל כך שהנאשם אינו לומד מטעויותיו. הדבר מהווה שיקול לחומרה מבחינת הסיכון להישנות עבירות.

11. שיקולים לקולא לשיקול הדעת השיפוטי לענישה כפי שהוצגו ע"י ההגנה שהצביעה על כך שבמשטרה המתלונן אמר ש"לא הייתה לו פגיעה נפשית" אלא "רציתי ללמד אותם לקח כדי לא להיות חזירים, שמ-3000 ש"ח קפצו ל-10,000 ש"ח". טענה זו, יחד עם השאלה "מאיפה המצוקה הנפשית עליה הוא מדבר חודש אחרי?" ביחס לתצהיר הראשון מ-28.6, מרמזת כי טענותיו על מצוקה נפשית בתצהיר המשלים הושפעו מ"כיוון" לצורך קבלת פיצוי. ההגנה טוענת שאם המתלונן אכן נעזר בגורמי מקצוע, לא הוגשו מסמכים המעידים על כך. בנוסף, המתלונן "אף לא רצה להתלונן במשטרה" בתחילה, מה שמעיד לכאורה על חוסר חומרה סובייקטיבית מצדו. ההגנה ביקשה מבית המשפט לצפות בדיסק סרטון האבטחה של הבנק. לטענתה, הסרטון יראה כי נאשמת 1 היא "המנהלת את כל האירוע", עומדת ליד המתלונן, "צוחקת איתו", יחפה, וכי נכנסים ויוצאים אנשים מהכספומט. ההגנה מדגישה כי "בכל שלב המתלונן יכול היה לצאת וללכת" וכי "מהסרטון לא עולה כי המתלונן באמת חושש". המתלונן עצמו אמר בחקירותיו ובעימותים ש"עשיתי את זה כי הם היו חזירים ולא רציתי" (להעלות את הסכום), מה שמחזק את הטענה שהמוטיבציה העיקרית שלו הייתה תגובה על דרישות כספיות מופרזות, ולא פחד עמוק. אופי האירוע ומעורבות הנאשם 2 מלמדת כי האירוע היה ספונטני ובהובלה של נאשמת 1. ההגנה טענה כי האירוע החל כ"אירוע ספונטני" שיזמה נאשמת 1 (סעיף 1-5 בכתב האישום המתוקן), כאשר נאשם 2 לא היה קשור למפגש הראשוני. המפגש בין נאשמים 2 ו-3 לנאשמת 1 והכניסה לדירה התרחשו במהירות (כ-40 דקות מרגע פגישתה של נאשמת 1 עם המתלונן), מה שהופך את "קשירת הקשר" לפחות מתוכננת ויותר "קשר ספונטני" בנסיבות העניין. נטען כי נאשם 2 הבין, לכאורה, שמדובר ב"עבריו מין שמנסה לעשות משהו", ולכן פעולת הצילום (סעיף 10) נועדה "שתהיה ראיה למה שקורה לפני זה בסעיף 9". טענה זו, למרות התנגדות התביעה על פגיעה בלקיחת האחריות, נועדה להבהיר את המניע הספונטני והפחות זדוני שבבסיס פעולותיו הראשוניות של נאשם 2. לעניין אחיזת הסכין הנאשם 2 "אוחז את הסכין אבל לא מתקרב אליו או מנפנף איתו ולא מתקרב אליו בכלל", ולא איים מילולית ("אני אדקור או אחתוך אותך"). לא נעשה בסכין שימוש בפועל בהמשך האירוע. לטענת ההגנה, יש הבדל בין החזקת סכין ללא איומים מפורשים לבין החזקה המלווה באיומים. הדבר מהווה נסיבה המפחיתה מחומרת המעשה. אני מסכים עם ההגנה כי מידת השימוש בכוח באירוע לא הייתה ברמה גבוהה וכדברי הסנגורית האלימות כללה רק "דחיפה הא ותו לא", ולא כללה בעיטות או דחיפות נוספות. לטענת ההגנה, מדובר ב"רף הנמוך" של שימוש בכוח. האיומים בסעיף 15 (מכירת מחשב וטאבלט, פירוק רכב) הם איומים לפגיעה ברכוש ולא במתלונן עצמו, מה שמצביע על חומרה פחותה לדעת ההגנה, גם אם לא מזערית. ההגנה טוענת כי בניגוד לתיקי "פרוטקשיון" או עבירות מורכבות, כאן "אין תחכום או שיטתיות". מדובר ב"אירוע אחד" קצר יחסית שנמשך "בין 20 ל-30 דקות."

12. נסיבות אישיות - לקולא-גיל הנאשם- נאשם מבוגר יחסית (יולד 1973, בן 52). עבר פלילי ישן ומצומצם - למרות קיומו של עבר פלילי, ההגנה מדגישה כי הוא "ישן מאוד". הסנגורית ציינה 2

הרשעות בלבד אולם לנאשם 11 הרשעות קודמות. אני מסכים כי מדובר בהרשעות ישנות עיקרן של העבירות הן בתחום האלימות וסמים. הנאשם ריצה שתי תקופות של מאסר בדרך של עבודות שירות אולם לא ריצה מאסר מעולם. נאשם 2 הודה במעשיו, חסך זמן שיפוטי ואת עדות המתלונן. הדבר מצביע על חרטה ועל נכונות לקבל אחריות על המעשה, גם אם ההגנה מנסה להסביר את מניעיו הראשוניים שאינם מופיעים באמור בכתב האישום. מצב משפחתי קשה. אימו של הנאשם קשישה, חולה, מאושפזת, מונשמת ומורדמת, ומצבה רגיש ביותר. הוא בנה היחיד. אחריות הורית ושיקום אישי. לנאשם שלושה ילדים קטנים (בני 7, 9, 11), כאשר אחד מהם (בן 11) סובל מקשיי הסתגלות וחינוך מיוחד. הנאשם לדברי אחותו "החל לעשות חשבון נפש עם עצמו על כל מסכת חייו", מעוניין לסיים את פרק גידול ילדיו מתוך הכלא, ורוצה לשמש אב לילדיו ולהיפרד מאימו. תהליכי שיקום- לדברי הסנגורית הנאשם נמצא היום "באגף חינוך", עבר "טיפול גמילה" ומסיים 12 שנות לימוד. אחותו, רות נחמד, העידה כי הוא "גמול מסמים" וכי הוא מתכוון לגור אצלה בבית כשישתחרר.

13. בהינתן המתחם האמור, יש לגזור את עונשו של הנאשם תוך שקילת המתחם ותוך התחשבות בנסיבות המשליכות על קביעת העונש המתאים, כאשר בעניינו יש לתת משקל להלימה בגזירת העונש לביצוע העבירה ע"י הנאשם; נסיבות ביצוע העבירה וחומרתה; מידת הפגיעה בערך המוגן; גילו של הנאשם; הנסיבות עליהן עמדו הצדדים בטענותיהם; הודאתו המצביעה על נטילת אחריות; עבר פלילי ישן.

14. **לאחר ששמעתי את הצדדים בהתחשב בטענותיהם, על פי כל השיקולים הצריכים לגזר הדין אני קובע כי אלה העונשים שאני משית על הנאשם:**

א. אני דן את הנאשם לעונש מאסר למשך 24 חודשים החל מיום 3.11.24 ובניכוי ימי מעצרו מיום 22.5.24 ועד 06.06.24.

ב. אני דן את הנאשם למאסר למשך 9 חודשים וזאת על תנאי למשך שלוש שנים מיום שחרורו, והתנאי הוא שלא יעבור אחת העבירות בהן הורשע.

ג. אני מחייב את הנאשם לשלם למתלונן א.פ. פיצוי על סך 3,000 ₪. הפיצוי יופקד תוך 120 יום מהיום. המאשימה תעביר למזכירות בית המשפט טופס 6א לפי סעיף 31ב לתקנות סדר הדין הפלילי, תשל"ד - 1974 בתוך 7 ימים מהיום.

זכות ערעור לבית המשפט העליון, תוך 45 יום מהיום.

ככלשהופקדפיקדוןבתיק זה או בתיקים קשורים על-ידיהנאשם, הפיצוי יקוזז מהפיקדון ואת היתרה יש להחזיר לידי או לגורם אחר לפי בקשת הנאשם, בהיעדר מניעה על-פידין.

המרשם הפלילי הושב לידיה הנאמנות של התביעה.

ניתן והודע היום ב' אב תשפ"ה, 27/07/2025 במעמד הצדדים.

שמואל מלמד, שופט

.